

سورة مريم

بِسْمِ به ناوی **اللَّهُ** خودا **الرَّحْمَنُ** ئهوپه‌ری به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

كهيعص كاف ها يا عه‌ين صاد (١) **ذِكْرُ** باسی **رَحْمَتِ** به‌زه‌یی و میهره‌بانی **رَبِّكَ** په‌روه‌ردیگات **عَبْدَهُ** (بۆ) به‌نده‌ی خۆی

زَكْرِيَّا زه‌كه‌رییا (٢) **إِذْ** کاتیک **نَادَى** هاواری کرده **رَبَّهُ** په‌روه‌ردگاری خۆی **نِدَاءً** هاواریکی **خَفِيًّا** کز و شاراوه (٣)

قَالَ گوئی **رَبِّ** په‌روه‌ردیگاره **إِنِّي** به‌راستی من **وَهَنَ** بیهێز بوه **الْعَظْمُ** هه‌رجی ئێسکه **مِنِّي** لێم **وَاشْتَعَلَ** وه‌داگیرساوه

الرَّأْسُ سه‌ر (م) **شَيْبًا** به‌ موی سپی **وَلَمْ أَكُنْ** -وقه‌ت وانه‌بووه **بِدُعَائِكَ** به‌ پاران‌ه‌وه‌م لێت **رَبِّ** ئه‌ی په‌روه‌ردیگارم

شَقِيًّا په‌ریشانی نا‌مورا‌د -بووبم (٤) **وَإِنِّي** وه‌من به‌راستی **خِفْتُ** ترسام (له) **الْمَوَالِي** که‌س وکار (ه‌کانم) **مِنْ** له

وَرَأَيْ دوا‌ی خۆم **وَكَاَنَتِ** - وه‌ژنه‌که‌م **امْرَأَتِي** وه‌ژنه‌که‌م **عَاقِرًا** نه‌زۆک (-بوو) **فَهَبْ** جا به‌خشه **لِي** پێم **مِنْ** له **لَدُنْكَ** لایه‌ن خۆته‌وه

وَلِيًّا دۆست و نزیکیک (٥) **يَرْثِي** میراتگرم بپیت **وَيَرِثُ** و میراتگری بکات **مِنْ** له **آلِ** بنه‌ماله (و شوێنکه‌وته‌ی) **يَعْقُوبَ** یه‌عقوب -

وَاجْعَلْهُ - **رَبِّ** و په‌روه‌ردیگارم -بیکه‌يته **رَضِيًّا** (که‌سێکی لێ) رازی‌بوو (٦) **يَا** ئه‌ی **زَكْرِيَّا** زه‌كه‌رییا **إِنَّا** به‌دنیایی ئێمه

نَبَشْرُكَ مزگینیت پێ ده‌ده‌ین **بِغُلَامٍ** به‌ کورپک **اسْمُهُ** ناوی **يَحْيَى** یه‌حیا **لَمْ نَجْعَلْ** دامان نه‌ناوه **لَهُ** بۆی **مِنْ** له **قَبْلُ** پێشدا

سَمِيًّا (هیچ) ناو‌لێ‌راویک (به‌وناوه) (٧) **قَالَ** گوئی **رَبِّ** په‌روه‌ردیگاره **أَنِّي** چۆن **يَكُونُ** ده‌بێت **لِي** بۆم **غُلَامٌ** کورپک

وَ (له‌کاتی) **كَانَتْ** - **امْرَأَتِي** ژنه‌که‌م **عَاقِرًا** نه‌زۆک (-بوو) **وَقَدْ** و وا (من) **بَلَغْتُ** - **مِنْ** له

الْكِبَرِ گه‌وره‌یی و ته‌من زۆری -گه‌یشته‌وومه‌ته **عِتْيَا** ئه‌وپه‌ری (٨) **قَالَ** گوئی **كَذَلِكَ** ئاوها **قَالَ** - **رَبُّكَ** په‌روه‌ردیگارت -گوئی

هُوَ ئه‌و (کاره) **عَلَيَّ هَينَ** لام سوک و ئاسانه **وَقَدْ** و بیگومان و به‌ ته‌حقیق **خَلَقْتُكَ** تۆم خولقاندوه **مِنْ** له **قَبْلُ** پێشدا **وَلَمْ تَكْ** -

وَلَمْ يَمَسِّنِي لَهُ كَاتِبٌ لَيْكَ كَهَوْتَن رَوِينَه دَاوَه لَهُ نَبِيَوَان مَن وَ **بَشَرٌ** (هیچ) مَرَوْفِیک **وَلَمْ أَکُ** وَ - **بَغِیًّا** دَاوَاکَرِی دَاوَتِن پِیس - نَه بَوومَه

(۲۰) قَالَ گوتی کَذَلِكَ ئاوی قَالَ گوت رَبُّک پەرورەدیگارت هُوَ ئەو (کارە) عَلَيَّ لەسەرم هِين زۆر ئاسانە

وَلِنَجْعَلَهُ وئاکوو بیکەینە آيَةً بەلگەیهکی گەرەزێ زۆر دیار لِلنَّاسِ بۆخەلک وَرَحْمَةً ورحمەتێکیش مِّنَّا لەئێمەوه وه وَكَانَ -

أَمْرًا وه کاریکی مَفْضِيًّا بپاوه و کۆتاهاتوو (-بوو) (۲۱) حَمَلَتْهُ ئەوه بوو هەلیگرت (سکی بوو) فَانْتَبَذَتْ بِهِ جا بەدووری گرت

مَكَانًا لەشوێنێکی قَصِيًّا دوور (۲۲) فَأَجَاءَهَا ئەوسا - الْمَخَاضُ ژانی لەدایک بوونەکە (-مەریەمی) هینا إِلَى بۆلای

جِذْعِ قەدی النَّخْلَةِ دارخورماکە قَالَتْ گوتی يَا ئەي لَيْتَنِي خۆزگەم مِتْ مرد بام قَبْلَ پێش هَذَا ئەمە وَكُنْتُ -

نَسِيًّا وشتێکی کەم بایەخی (کە ئاسان لەبیردەکریت) مَنَسِيًّا لەبیرکراو -بووام (۲۳) فَنَادَاهَا ئەوسا - مِن لَه

تَحْتَهَا ژیریەو -بانگی کرد أَلَا تَحْزَنِي کە خەم مەخو قَدْ ئەوەتە جَعَلَ - رَبُّک پەرورەدیگارت -دایناوه و تَحْتِكَ لەژێرتدا

سَرِيًّا جۆگەلەیهک (۲۴) وَهَزِي وپاهاژێنە إِلَيْكَ بۆلای خۆت بِجِذْعِ بەقەدی النَّخْلَةِ دارخورماکە تَسَاقَطَ دادەکەوتنی

عَلَيْكَ بەسەرتردا رُطْبًا روطابیکی (خورمایەکی) جَنِيًّا تازەلێکراوه (۲۵) فَكُلِي ئینجا بخو وَاشْرَبِي و بخۆرەوه وَقَرِّي و ئارام بکە

عَيْنًا چاو (دلت خوشبی) فِيمَا جانهگەر تَرِيْن بِنییت مِّن لَه الْبَشَرِ مروڤان أَحَدًا هەر کەسێک فَقُولِي ئەوه یی بلی

إِنِّي بەراستی من نَذَرْتُ نەزرم کردووه (لەخۆم گرتوووه) لِلرَّحْمَنِ بۆخودای میهرەبان صَوْمًا رۆژیەک فَلَنْ أَكَلِمَ جابه‌رگیز نادوینم

الْيَوْمَ ئیمڕۆ إِنْسِيًّا (هیچ) ئینسانێک (۲۶) فَأَتَتْ بِهِ ئینجا هینای (منالەکەیی) بۆ لای قَوْمَهَا نەتەوه‌کەیی تَحْمِلُهُ هەلیگرتبوو

قَالُوا گوتیان يَا ئەي مَرِيْمَ مەریەم لَقَدْ بەراستی جِئْتِ هاتووی بە (هیناوتە) شَيْئًا شتێکی فَرِيًّا گەرەزێ سەرسوڕهین (۲۷)

يَا ئەي أُخْتِ خوشکی هَارُونَ هاروون مَا كَانَ - أَبُوكَ باوکت أَمْرًا کەسێ سَوَاءٌ خراپ -نەبوو وَمَا كَانَتْ -

أُمُّكَ وداکیشت بَغِيًّا (داوێن پیس) -نەبوو (۲۸) فَأَشَارَتْ ئەوسا (مەریەم) هیمای کرد إِلَيْهِ بۆلای (منالەکە)

قَالُوا ئەوان گوتیان كَيْفَ چۆن نَكَلِمُ بدوینین مَن کەسێک كَانَ فِي لَهناو الْمَهْدِ بېشکەدا صَبِيًّا منال -بویت (۲۹)

قَالَ گوتی إِنِّي بېگومان من عَبْدٌ بەندهی اللَّهِ خودام آتَانِي پێیداوم الْكِتَابَ کیتاب وَجَعَلَنِي وه کردوومی بِهِ نَبِيًّا پێغه‌مبەر

(۳۰) وَجَعَلَنِي - مُبَارَكًا وَهَافًا وَبَهِيْزًا - كَرْدُووم أَئِنَّ مَا لَههَر شَوْنِي كُنْتُ بُووبم

وَأَوْصَانِي وَفهرمانی پیکردووم ورايسپاردووم بِالصَّلَاةِ بهنوژ وَ الزَّكَاةِ وزهکات وپاکي مَا دُمْتُ ههتاكو مابم حَيًّا بهزیندووپی

(۳۱) وَبِرًّا وَجَاك بَم بَوَالِدَتِي بُو دايكم وَلَمْ يَجْعَلَنِي وههیکردووم به جَبَّارًا خۆبهزلزان و زۆرداری شَقِيًّا بهدرهفتاری پهريشان

(۳۲) وَالسَّلَامُ وهسهلام عَلَيَّ لهسهرم يَوْمَ رَوُي وَلِدْتُ لهدايك بووم وَيَوْمَ وِرَوُي أَمُوتُ دهمرم وَيَوْمَ وِرَوُي

أُبْعَثُ ههئدهسینریمهوه حَيًّا بهزیندووپی (۳۳) ذَلِكَ ئهويه عِيسَى عيسای ابْنُ كُورَى مَرْيَمَ مهريهم قَوْلَ قسهی

الْحَقِّي رَاسْت ودروست الَّذِي ئهوهی فِيهِ تَيَايِدَا يَمْتَرُونَ لهگومان ومشت و مردان (۳۴) مَا كَانَ لِلَّهِ بُو خُودَا - نهبووه وناشي

أَنْ كَه يَتَّخِذَ (بُو خُو) دَانِي مِّنْ (هيج) وَلَدٍ رُّوْلَهِيهَك سُبْحَانَهُ پاكی وپهروزی بُوِي إِذَا ئهگهر قَضَى برباری دا وبریوهوه

أَمْرًا کاروفهرمانیک فَإِنَّمَا ههَر ئهوهئده يَقُولُ - لَهُ يِي - دهئیت كُنْ بهه فَيَكُونُ يهكسهَر دهبيت (۳۵) وَإِنَّ وَبهدلنیایی

اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي پهروهردیگارمه وَرَبُّكُمْ وپهروهردگاری ئیوهشه فَاعْبُدُوهُ ده بیپهَرستن هَذَا ئهوه (یه) صِرَاطٌ تاكهريگایهکی

مُسْتَقِيمٌ رَاسْت ه (۳۶) فَاخْتَلَفَ - الْأَحْزَابُ ئهوسا کۆمهل و پارتهکان - کهوتنه کیشه ودوبهههکی مِّنْ له يَبْنِيهِمْ نیوان خویان

فَوَيْلٌ جَا واولهیلو (عهزابی جهههنهم) لِلَّذِينَ بُو ئهوانهی كَفَرُوا کوفریانکرد مِّنْ له مَّشْهَدٍ بینین و ئامهدهبوونی يَوْمَ رَوُيکی

عَظِيمٌ زۆرگهوره (۳۷) أَسْمِعْ بِهِمْ (ئای چهند بیسهرن) وَأَبْصُرْ و (چهند باش دهبین) يَوْمَ رَوُي يَأْتُونَنَا دین بۆلامان

لَكِنِ بهلام الظَّالِمُونَ ستهمکارهکان الْيَوْمَ ئیمړۆکه فِي له ضَلَالٍ گومراییهکی مَبِينٍ دیارو ئاشکران (۳۸)

وَأَنْذَرُهُمْ و ئاگاداریانکه له مهترسی يَوْمَ رَوُي الْحَسْرَةَ حهسرهت و خهم وپهشیمانی إِذْ کاتی قَضِي -

الْأَمْرُ کارهکه - برآوه و تهواو بوو وَهُمْ لهو کاتهی ئاوان فِي له غَفْلَةٍ بیئاگایی دان وَهُمْ وئهوان لَا يُؤْمِنُونَ برواناهینن (۳۹)

إِنَّا بهدلنیایی ئیمه نَحْنُ خُومَان نَزَتْ دهبینه میراتگری الْأَرْضَ زهوی وَمَنْ وئهوهی عَلَيَّآ لهسهریهتی وَإِلَيْنَا وههَر بُو ئیمهش

يُرْجَعُونَ دهگهريئیدرئینهوه (۴۰) وَادْكُرْ وهباس بکه فِي له الْكِتَابِ کیتابهکه (قورئان) إِبْرَاهِيمَ (باسی) ئیبراهیم إِنَّهُ بهرَاستی ئهوه

كَانَ - صِدِّيقًا كه سېكې زور راسنگوی نَبِيًّا پيغمبهر (سروش بوهاتوو) (-بوو) (٤١) إِذْ كَاتَى قَالَ - لِأَيِّهِ به باوكې - گوت

يَا نهي أَبَتِ باوكه لَمْ بُوْجَى تَعَبُدُّ ده پهرستی مَا شَتِيك كه لَا يَسْمَعُ نابيستيت وَلَا يُصِرُّ ونابينيت

وَلَا يُعْنِي و (سوودنابه خشي) عَنكَ (پيت) شَيْئًا (هيچ) (٤٢) يَا نهي أَبَتِ باوكه إِنِّي به راستی من

قَدْ جَاءَنِي نه وه بوم هاتووه مِنْ له الْعِلْمُ زانست وزانياری مَا نه وهی لَمْ يَأْتِكَ بؤت نه هاتووه فَاتَّبَعْنِي ده دوام بکه وه

أَهْدِكَ رينومونيت ده کهم بؤ صِرَاطًا تا که رينگا ورپيازيکی سَوِيًّا رېک و راست (٤٣) يَا أَبَتِ نهی باوکه لَا تَعْبُدْ مه پهرسته

الشَّيْطَانُ شهيطن إِنَّ به راستی الشَّيْطَانُ شهيطن كَانَ - لِلرَّحْمَنِ بؤ خودای مېهره بان عَصِيًّا زور ياخی وسه رپيچيکار (-بوو)

(٤٤) يَا أَبَتِ نهی باوکه إِنِّي به راستی من أَخَافُ ده ترسم أَنْ كه يَمْسَكَ ویت بکه ویت عَذَابٌ عه زاب و نه شکه نجه يه ک

مِنْ له الرَّحْمَنِ خودای مېهره بانه وه فَتَكُونْ جا - لِلشَّيْطَانِ بؤ شهيطن - ببيتته وَلِيًّا دؤست و نزيکيک (٤٥) قَالَ گوتی

أَرَاغِبُ ثايا - أَنْتَ تَوْ عَنْ (-حه زت ناکايت له) إِلَهِي خودا و پهرستراوه کانم يَا إِبْرَاهِيمُ نهی ئيبراهيم لَنْ نه گهرهاتوو

لَمْ تَنْتَه كوتايي پي نه هيئي لَا رَجْمَكَ ههر به ردبارانت ده کهم وَأَهْجُرْنِي وهوازم ليبيته مَلِيًّا ماويه کی دريژ (٤٦) قَالَ گوتی

سَلَامٌ سه لاميتك عَلَيْكَ له سه رييت سَأَسْتَغْفِرُ دواي ليخوشبون ده کهم لَكَ بؤت رَبِّي (له) پهره رديگارم إِنَّهُ به دنياي نه وه

كَانَ - بِي پيم حَفِيًّا ناگدار و گرنگ پندهر - بووه (٤٧) وَأَعْتَزَلَكُمْ و دووره په ريژه بم له ئيوه و وَمَا وله نه وهی (ههر شتيک)

تَدْعُونَ بانگی ده کهن وده پارينه وه ليی مِنْ دُونِ بيجه که له اللَّهِ خودا وَأَدْعُو ودهه پاريمه وه له رَبِّي پهره رديگارم

عَسَى به هيوای نه وهی كه أَلَا أَكُونُ - بِدُعَاءِ به پارانه وه وپهرستی رَبِّي پهره رديگارم شَقِيًّا بي هيو وناؤميډ و په نجه پوم - نه بم

(٤٨) فَلَمَّا جا کاتي اعْتَزَلَهُمْ دورکه وته وه و دوره په ريژبوو له وان وَمَا و (له) نه وهی يَعْبُدُونَ ده پهرستن مِنْ دُونِ جگه له

اللَّهُ خودا وَهَبْنَا به خشيمان لَهُ يَتِي إِسْحَاقَ ئيسحاق وَيَعْقُوبَ و يه عقوب وَكُلًّا و هه ريه ک له وانيش جَعَلْنَا کردمانه

نَبِيًّا پيغمبهر (٤٩) وَوَهَبْنَا و به خشيمان لَهُمْ پيان مِنْ له رَحْمَتِنَا رهمهت و مېهره باني خوځمانه وه وَجَعَلْنَا و داماننا

لَهُمْ بُيُوتٌ زَمَانِي (باس و خواسی) صِدْقِ رَاسْتْگُوی (ئهوان) عَلِيَّا به به رزی (۵۰) وَاذْكُرْ وه باس بکه فِي له ناو

الْكِتَابُ كِيتَابَه كِه مُوسَى (باسی) موسا اِنَّهٗ به پراستی ئەو گَانَ مُخْلِصًا پاك و دلسۆز و هه لېژارده (-بوو) و گَانَ -

رَسُولًا نَبِيًّا وَهِيَ يَامِبْهَرِيكِي سَرُوش بۆكراو (-بوو) (۵۱) وَنَادَيْنَاهُ وَبَانْگَمَانْگَرْد مِّنْ لَّهِ جَانِبْ لَّي الطُّور (چيایي) طُور

الْأَيْمَنَ (لای) راست و قَرَبَاهُ و نزدیکان کرده‌وه نَجِيًّا به -له گفتوگوکردنی پنهانی (۵۲) وَوَهَبْنَا و به‌خشیمان لَهُ يٰی مِنْ له

رَحْمَتًا مِهره‌بانی و به‌زهی خۆمانه‌وه **أَخَاهُ هَارُونَ** - نَبِيًّا پیغه‌مبه‌ریک - ب‌راکه‌ی: هارون (۵۳) **وَأَذْكُرُ** وباسبکه **فِي** له

الْكِتَابَ كِتَابَهُهٖ ^ج إِسْمَاعِيلَ ^ج إِيْسَمَاعِيلَ إِنَّهُ بِهِ رَاسِىٌّ وَهُوَ كَانَ - صَادِقَ الْوَعْدِ بِهِ لَئِن رَّاسَتْ (-بوو) وَكَانَ -

رَسُولًا نَّبِيًّا وپه يامبه ريكي سروش بؤكراو (-بوو) (۵۴) وَكَانَ يَأْمُرُ وفه فرمانی -ده کرده أَهْلَهُ كهس و كاری بِالصَّلَاةِ به نوښت

وَالزَّكَاةَ وَهَكَاتِ وَكَانَ - عِنْدَ وَلَهْلَاي رَّبِّهِ پەروەردگاری مَرَضِيًّا جیڭای رِیز و رەزامەندی (-بوو) (۵۵) وَادُّكُ وَباس بکە

فِي لَهُ الْكِتَابُ كِيتَابَه كِه ^ج اِدْرِيسَ ئيدريس اِنَّهُ به راسِتي ئهوَ كَانَ صَدِيقًا زۆر راسِتگوى نَبِيًّا سَروش بۆكراو (پيغه مبهَر) (-بوو)

(۵۶) وَرَفَعْنَاهُ وَبِهِرْزَمَانِ كَرْدَهُوَه مَكَانًا شَوْنِي تَكِي عَلِيًّا زُورْ بَه رَز وَبِلَنْد (۵۷) أُولَئِكَ الَّذِينَ تَدْعُوهُمْ تَدْوَانُهُ وَانْهَى أَنْعَمَ -

اللَّهُ خُودَا - باراندوویی تی نیعمهت عَلَیْهِم بِه سه ریاندا مِّنْ لَهُ النَّبِیِّنَ پیغه مبه ران مِّنْ لَهُ ذُرِّیَّةٌ نه وهی آدَمَ ئاده م وَمِّنْ وَلِه وانه ی

حَمَلْنَا هه لمانگرت مَع له گهل نُوح نوح وَمِنْ و له ذُرِّيَّةَ نه وهی اِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم واسرائیل ئیسرائیل وَمِنْ وله وانهی

هَدَيْنَا رَيْنُمُونِیْمَا نَکَرْدَن ^ج وَ بَه پَاک و چَاکِی هَلْمَان بَزَار دُوون إِذَا کَاتِی مُتَلِیْ نَه خَوِیْنِدِرِیْتَه وَه عَلَیْهِمْ بِه سَه رِیَانْدَا

آيَاتُ ثَايَاتِه كَانِي الرَّحْمَنُ خُودَاي مِيهَرِه بَانِ خُرُوْا بَه سَه رَدَا دِه كِه وَنِ سَجْدًا بَه سُوْرْدِه بَرِي وَبِكَا ۞ وَبِه گِرَاوِي (۵۸)

خَلَفَ جَا جَيْشِنِيان کرد **مِنْ** له **بَعْدَهُمْ** دواى نه وان **خَلَفُ** وه چه يه كي بهد **أَضَاعُوا** له ده ستياندا و فه وتانديان **الصَّلَاةَ** نوڙ

وَاتَّبِعُوا وَكَهْوَ تَنَه دَوای الشَّهَوَاتِ ۞ حه زوئاره زووه کان فَسُوفَ جا له داهاتوو يَلْقَوْنَ تَووشی - غِيَا ۞ گومپای و سه رگه ردانیه ک دین

(۵۹) إِلَّا مَهْغَرٌ مِّنْ ثَوْبٍ لَّهِ وَتُوبَةٍ كَرِيمَةٍ وَآمَنَ وَابْوَهْرِي هَيْنَابَيْتٍ وَعَمِلَ وَكَرْبِي صَالِحًا كَارِيكِي چَاك

فَأُولَٰئِكَ ثَوَاهُ وَان يَدْخُلُونَ دَهْجَنَ نَافِ الْجَنَّةِ بَهْهَشْت وَلَا يُظْلَمُونَ وَلِيَّان كَهْم نَاكَرِيْتَهَوَه وَ سَتَهْمِيَان لِيْنَاكَرِي شَيْئًا (هِيْج)

(٦٠) جَنَاتِ باخ و باخاتِي عَدْنِ نِيْشْتَهْجِي بُوُونِي هَهْ تَاهَهْ تَاي (بَهْهَشْتِي عَهْدَهْن) اَلَّتِي ثَهْوَهِي وَعَدَّ -

الرَّحْمَنُ خُودَاي مِيْهَرَهْبَان -بَهْ لِيْنِيْدَاوَهْتَه عِبَادَهْ بَهْنَدَهْ كَانِي بِالْغَيْبِ ج بَهْ نَادِيَارِي وَبَهْ نَهَانِي (بِيْ ثَهْوَهِي بِيْبِيْن) اِنَّهٗ بَهْ دُنْيَايِ ثَهْوَه

كَانَ وَعْدُهُ بَهْ لِيْنِي مَاتِيًّا (هَهْر) هَاتُوْتَهْجِي (٦١) لَا يَسْمَعُونَ نَابِيْسْتَن فَيَا تِيَايْدَا لَغَوًّا (هِيْج) لَهْ غَوَهِيَهْ ك اِلَّا تَهْنَهَا (دَهْ بِيْسْتَن)

سَلَامًا ط سَهْلَام وَلَهُمْ وَبُوَيَانِيْش هَهِيَه رِزْقُهُمْ خُورْدَن وَخُورْدَنَهَوَه فَيَا تِيَايْدَا بُكْرَةً بَهْ يَانِيَان وَعَشِيًّا وَتِيَوَارَان (٦٢)

تِلْكَ ثَهْوَهِيَه الْجَنَّةُ بَهْهَشْت ه اَلَّتِي ثَهْوَهِي نُورُثْ مِيْرَاكَر دَهْ كَهِيْن مِّنْ لَهْ عِبَادِنَا بَهْنَدَهْ كَانْمَان مِّنْ ثَهْوَهِي كَان -

تَقِيًّا لَهْ خُورَا تَرَس وَپَارِيْزَكَار -بُوُوِي (٦٣) وَمَاتَتَزَلْ وَ دَانَا بَهْ زِيْن (وَرْدَه وَرْدَه) اِلَّا تَهْنَهَا بِأَمْرِ بَهْ فَهْرَمَانِي

رَبِّكَ ط پَهْرَهْرَدِيْكَارْت (نَهْ بِيْ) لَهْ هِيْ ثَهْوَه مَّا ثَهْوَهِي يِيْنْ لَهْ بَهْر اَيُّدِيْنَا دَهْ سَتَمَانَه وَمَا وَثَهْوَهِي خَلَقْنَا لَهْ دُوشَمَانْدَايَه وَمَا وَثَهْوَهِي

يِيْنْ لَهْ نِيَوَان ذٰلِكَ ج ثَهْوَانِيْشَه وَمَا كَان وَ - رَبِّكَ پَهْرَهْرَدِيْكَارْت نَسِيًّا (هِيْج) فَهْرَامُوْشَكَر -نَهْ بُوَه (٦٤)

رَبُّ پَهْرَهْرَدِيْكَارِي (خُولَقِيْنَهْر وَ خَاوَهْن وَ هَهْ نَسُوْرِنَهْرِي) السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَهْ كَان وَالْأَرْضِ وَزَهْوِي وَمَا وَثَهْوَهِي

يِيْنَهُمَا نِيَوَانِيْشِيَانْدَايَه فَاعْبُدْهُ جَا بِيْپَهْرَسْتَه وَاصْطَبِرْ وَتَهْوَاو خُورَاكَرَكَه لِعِبَادَتِهِ ج لَوْ پَهْرَسْتِي ثَهْوَه هَلْ ثَايَا تَعْلَمْ لَهْ -

سَمِيًّا (هَاوَتَايَهْ ك) ي -بُوْ دَهْنَاسِي (٦٥) وَيَقُولُ - الْإِنْسَانُ وَ مَرْوُف -دَهْ لَيْت اِذَا مَا ثَايَا ثَهْ گَهْر هَاتُوو مِثْ مَرْدَم

لَسَوْفَ ثَهْوَه لَهْ دَاهَاتُوو اُخْرِجْ دَهْرَدَهْ هِيْزِيْم حَيًّا بَهْ زِيْنْدُوُوِيَهْتِي (٦٦) اَوَّلَا يَذْكُرْ ثَايَا يَاد نَاكَتَهَوَه الْإِنْسَانُ مَرْوُف

اَنَا كَهْ بَهْ دُنْيَايِي ثِيْمَه خُلَقْنَاهُ خُولَقَانْدُومَانَه مِّنْ لَهْ قَبْلُ پِيْشْدَا وَلَمْ يَكْ وَ ثَهْوَه - شَيْئًا (هِيْج) -نَهْ بُوو (٦٧)

فَوَرَبِّكَ سُوِيْنْد بَهْ پَهْرَهْرَدِيْكَارْت لَنَحْشُرْنَهُمْ هَهْر كُوَيَانْدَهْ كَهِيْنَهَوَه وَحَهْ شَرِيَانْدَهْ كَهِيْن وَالشَّيَاطِيْنَ لَهْ گَهْل شَهْ يَطَانَهْ كَان ثُمَّ نِيْنَجَا

لَنُحْضِرْنَهُمْ هَهْرَدَهْ يَانَهِيْزِيْن وَثَامَادَهْ شِيَان دَهْ كَهِيْن حَوْلَ بَهْ دَهْوَرِي جَهَنَّمَ دُوْزَخْ جِيًّا لَهْ سَهْرَجُوكَان (٦٨) ثُمَّ پَاشَان

لَنَنْزِعَنَّ بَهْ دُنْيَايِي هَهْر دَهْرَدَهْ كِيْشِيْن مِّنْ لَهْ كُلِّ هَهْر شِيْعَةٍ تَاقَم وَ دَهْ سَتَهِيَهْ ك اَيُّهُمْ كَامَهْيَان اَشَدُّ تُونْدَتَرَه عَلَيَّ بُوْ سَهْر

الرَّحْمَنِ خودای میهره بان عِتِيًّا له سه ره پوی و خو به زل زانیدا (٦٩) ثُمَّ تَيْنِجَا لَنَحْنُ هه رَئِيْمَه اَعْلَمُ زاناترين

بِالَّذِينَ هُمْ به وانهی اَوَّلَى له پيشتر وشايس ته ترن بِهَا بَوَى صِلِيًّا له چونه ناوی و سوتان تاييدا (٧٠) وَاِنْ و نيه

مِنْكُمْ له نگو (كه سيك) اِلَّا ثِيْلًا وَاَرْدُهَا ج ديت به سه ريذا كَان عَلَى له سه ر رَبِّكَ پهروه ريگارت حَتْمًا واجبيكي

مَقْضِيًّا براويه وديته جي (٧١) ثُمَّ پاشان نُجِيّ به دنياي دهرياز ده كه ين الَّذِينَ تَه وانهی اتَقُوا له خواترس و پاريزكاربونون

وَنَذَرُ وبه جي ده هيلين الظَّالِمِينَ سته مكاره كان فِيهَا تاييدا جَنِيًّا له سه رجوكان (٧٢) وَاِذَا و كاتِي ثَمَلَن ده خويندري ته وه

عَلَيْهِمْ به سه رياندا آيَاتُ ثاياته كانمان يِّنَاتٍ رُوشن و ديارن قَالَ - الَّذِينَ تَه وانهی كَفَرُوا كافربون لِلَّذِينَ به وانهی

آمَنُوا برويان هيناو - ده ئين اَيُّ كاهي الْفَرِيقَيْنِ دوو كو مه ل و تاقمه كه خَيْرٌ چاكترن مَقَامًا له جي و رِي تياندا وَاَحْسَنُ وباشترن

نَدِيًّا له دانيشتگيان (٧٣) وَكَمْ و چهن د مان اَهْلَكْنَا له ناو برد قَبْلَهُمْ پيش ته وان مِّن له قَرْنٍ (ميله تان) هُمْ ته وان

أَحْسَنُ باشتربون اَثَانًا له كه ل و به لي مال و داراي وَرِيًّا و رهنك و روخساري بينراو (٧٤) قُلْ بَلَى مَن كَي كَان - فِي له ناو

الضَّلَالَةِ گومراي - دابوو فَلْيَمْدُدْ لَهُ با هه ر دريژكاته وه و يتي بدات الرَّحْمَنُ خودای میهره بان مَدًّا دريژكرنه وه و پيدانيك

حَتَّى هه تاكوو اِذَا كه رَاَوْا بينيان مَا ته وهی يُوعَدُونَ به ئينيان پيده دري اِمَّا جا چ الْعَذَاب عه زاب وئه شكه نجه وَاِمَّا و يا

السَّاعَةِ (روژي قيامه ت) فَسَيَعْلَمُونَ تينجا به راستي ده زانن مَن هُوَ كَي يه شَرُّ خراپتره مَكَانًا شونين و جيگاي وَاَضْعَفُ و بهيژتره

جُنْدًا سوپاو له شكري (٧٥) وَزَيْدٌ و زياد ده كات اللّهُ خودا بو الَّذِينَ تَه وانهی اهْتَدَوْا ريئيموني وهيدايه تيان وه رگرتوه

هُدًى هيدايه ت وريئيموني (زياتر له وهی پيشو) وَالْبَاقِيَاتُ و ته وانهی ماونه ته وه له الصَّالِحَاتُ چاكه كان خَيْرٌ باشتره عِنْدَ له لاي

رَبِّكَ پهروه ريگارت ثَوَابًا له پاداشت وَخَيْرٌ و باشتره مَرَدًّا له گه رانه وه وسه رته نجامدا (٧٦) اَفَرَأَيْتَ جا ثايا ديوته

الَّذِي ته وهی كَفَرَ براواي نه كرده و كوفري كرده بِآيَاتِنَا به ثايات وبه لگه دياره كانمان وَقَالَ و ووتويه تي

لَاؤْتِنَّ به دنياي (سوئند بي) هه ر پيمده دري مَالًا مال و سامانيك وَوَلَدًا و كورپك (ي زور) (٧٧) اَطَّلَعَ ثايا سه يري -

الْغَيْبَ غەيب و پەنھانی - کردووە (زانویەتی) أَمْ يَانَ اتَّخَذَ وەرێگرتوووە عِنْدَ لێ لای الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان‌ه‌وه عَهْدًا به‌ئێنێک

(٧٨) كَلَّا نَا نه‌خێر سَنَكْتُبُ به‌دُنیاوی دهنوسین مَّا تَهْوَى يَقُولُ ده‌یلت و نَمُدُّ ودرێژده‌که‌ینه‌وه لَهُ بَوَى مِنْ لَه

الْعَذَابِ عه‌زاب و نه‌شکه‌نجه مَدًّا درێژکردنه‌وه‌یه‌ک (٧٩) وَزَرْتُهُ وَبَوَى ده‌هیلینه‌وه مَّا تَهْوَى يَقُولُ ده‌یلت

وَيَا تِينَا وَبُؤْمَان دَیْت فَرَدًا به‌ته‌نیاوی (٨٠) وَاتَّخَذُوا و دایاننا مِنْ لَه دُونَ غه‌یری اللّٰهِ خودا (الله)

آلِهَةً چه‌ندین په‌رستراو و خودای دروین لِيَكُونُوا تاكوو - هُمْ بُوَيان - بِيَّتِهِ عِزًّا پشت و په‌نا (٨١) كَلَّا نَا نه‌خێر

سَيَكْفُرُونَ به‌دُنیاوی دواوی ئینکاری و کوفر ده‌که‌ن بِعِبَادَتِهِمْ به‌ په‌رستنیان وَيَكُونُونَ - عَلَيْهِمْ و به‌سه‌ریاندا - ده‌بنه

ضِدًّا دژ و به‌ر په‌رچه‌ ده‌ره‌وه (٨٢) أَلَمْ تَرَ ثَايَا نه‌تدیوه و نه‌تزانیه أَنَا که به‌دُنیاوی ئیمه أَرْسَلْنَا ناردوو مانه

الشَّيَاطِينَ شه‌یطانه‌کان عَلَى بۆ سه‌ر الْكَافِرِينَ کافر و یه‌ک‌خوانه‌ په‌رستان تَوَزَّهُمْ ده‌یان ورژن و ده‌یان بزوینن أَرَأَى (چون) بزواندنیک

(٨٣) فَلَا تَعْجَلْ جا به‌له‌ مه‌که عَلَيْهِمْ لِيَيَانَ إِنَّمَا هه‌ر ته‌وه‌نده‌یه نَعُدُّ ئیمه ژمارده ده‌که‌ین هُمْ بُوَيان عَدًّا ژماردنیک

(٨٤) يَوْمَ رَوْزَى نَحْشُرُ کۆده‌که‌ینه‌وه الْمُتَّقِينَ له‌خواترس و پارێزکاره‌کان إِلَى بُولای الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان

وَفَدًّا به‌ کۆمه‌لی رێژلینراو (٨٥) وَنَسُوقُ وده‌هاژوین و وه‌رێدێخین الْمُجْرِمِينَ تاوانکاره‌کان إِلَى به‌ره‌و جَهَنَّمَ دۆزه‌خ

وَرَدًّا به‌ تینووی (دین) (٨٦) لَا يَمْلِكُونَ نه‌تیان الشَّفَاعَةَ (هیچ) تکاریه‌ک إِلَّا مه‌گه‌ر مِنْ که‌سێک اتَّخَذَ - عِنْدَ له‌لای

الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان‌ه‌وه عَهْدًا به‌ئین و په‌یمانێکی - وه‌رێگرتبیت (٨٧) وَقَالُوا وه‌گوتیان اتَّخَذَ - الرَّحْمَنِ خودای میهره‌بان

وَلَدًا بۆ له‌یه‌کی - داناوه بۆخوی (٨٨) لَقَدْ سویند به‌خودا جِئْتُمْ هیناوتانه شَيْئًا شَتَّى إِذَا زُور نا به‌جی (٨٩) تَكَادُ خه‌ریکه

السَّمَاوَاتُ ئاسمانه‌کان يَتَفَطَّرْنَ ده‌رزده‌رز ده‌بن مِنْهُ لیه‌وه وَتَشَقُّ وَله‌ت له‌ت ده‌بیت الْأَرْضُ زه‌وی

وَتَخِرُّ وَخه‌ری دیت و ده‌که‌وته‌خوار الْجِبَالُ چیاکان هَذَا له‌ دارماندا (٩٠) أَنْ (به‌هوی) ته‌وه‌ی دَعَا بانگیانکرد و دایاننا

لِلرَّحْمَنِ بۆخودای میهره‌بان وَلَدًا بۆ له‌یه‌ک (٩١) وَمَا يَنْبَغِي و ناگونجی و ناشیت لِلرَّحْمَنِ بۆ خودای میهره‌بان أَنْ که

يَخْذُ دَانِيَّتَ (بۆ خۆی) وَلَدًا رَّوْلَهِيهَكَ (٩٢) إِنْ - كُلُّ هَرَجِي مِّنْ نَّهْوِي فِي لَهَاوِ السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَهْ كَانِ

وَالْأَرْضِ وَ زهوى دان إِلَّا ثِيْلَا آتِي هَاتووه بۆ لای الرَّحْمَنِ خودای میهره بان عَبْدًا به بهنده قی (٩٣)

لَقَدْ به دَلْنِيَايِ وَ بِيْگومانِ أَحْصَاهُمْ سَهْرُزْمِيْرِيْ كِرْدوون وَعَدَّهُمْ وَ ژماردوونی عَدًّا ژماردنیک (٩٤) وَكُلَّهُمْ وَ گشتیان

آتِيَهْ هَاتوون بۆ لای يَوْمَ رَوْزِي الْقِيَامَةِ قِيَامَهْت فَرَدًا به تَاك تَاكِي (٩٥) إِنْ به دَلْنِيَايِ الَّذِينَ نَهْوَانَهِي آمَنُوا بِرَوَايَانِ هِيْنَاوَهْ وَ

وَعَمِلُوا وَ كِرْدوويَانَه الصَّالِحَاتِ چَاكه كان سَيَجْعَلُ لَهُمُ - الرَّحْمَنُ خودای میهره بان وُدًا خَوْشَهوِيستِيَهَكَ - دَادَهْنِيَّتَ بُوَيَانِ

(٩٦) فَإِنَّمَا جَا هَهْر نَهْوَهْنَدَه يَسْرَنَاهُ كَه نَاسْمَانِ كِرْدوَه يِلْسَانِكَ به زَمَانِي تَو لِيْبَشْرَ تَاكوو مَرْگِيْتِي بَدَهِي بِه يِي

الْمُتَّقِينَ (به) پَارِيْزْكَارو لَه خُودَاتِرْسَان وَتُذِرَ وَ بَتَرْسِيْنِي بِه يِي قَوْمًا گَهْل وَ قَهْوَمِيْكِ لَدَا سَهْرَسَه خَتِي كَه لَلْرِهَقِ (٩٧)

وَ كَرَّمْ أَهْلَكُنَا وَ چَه نَدِمَانِ به هِيْلَاكْدَا وَ وَلَه نَاوَمَانْبِرْد قَبْلَهُمْ پِيْش نَهْوَانِ (-چَه نَدِيْن) مِّنْ لَه قَرْنِ مِيْلَلَه تَان هَلْ نَايَا

نُحْسُ هَه سَت دَه كَه يِ به مِنْهُمْ - مِّنْ أَحَدٍ (هِيْچ) كَه سِيْكَ - لَهْوَانِ أَوْ يَان تَسْمَعُ دَه بِيْسَتِي لَهُمْ -

رَكْرَا (هِيْچ) هَه سَت وَ خُوسْت وَ نَوُوزَه يَه كَه - لَهْوَانِ (٩٨)